

udelade „Tungekræft“, hvilket vil sees af Folkethingets Udvalgs Betænkning ogsaa har været Meningen der, idet det var ved en Feiltagelse, at det ikke var kommet til Afstemning; som Følge heraf bliver Tungekræft sat ved Siden af en ringe Grad af Dværte, og der skal altsaa ikke gøres Anmeldelse om den. Dernæst har man fundet det hensigtsmæssigt ved denne Leilighed at undtage „fremmede Stalde“ fra de Steder, hvorhen Eieren af saadanne besængte Dyr ikke maa føre dem. Forbudet mod at føre med Dværte besængte Heste til Markeder findes allerede i Forordningen af 1806, og forsaavidt er her altsaa ikke Tale om nogen ny Bestemmelse. Derimod tales der i denne Forordning ikke om, at saadanne Dyr ikke maa komme i fremmede Stalde, og, hvis det tværtimod maatte indrømmes, at det ikke var rigtigt at føre en saadan Hest ind i Andenmands Stald, saa er det dog Noget, man passende kan overlade til Bedkommende selv at værne om deres egne Stalde, saameget mere som det vilde være temmelig vanskeligt at besvare, hvor saadanne Heste, naar de ere paa Landeveiene, skulle hen, hvor Hestehandleren skal hen med dem, der maaskee har kjøbt en fuldkommen sund Hest, men som undervejs har faaet en høj Grad af Dværte, hvad jo er saameget lettere, som den kan opstaae ved Forkølelse, og, saavidt jeg har forstaaet, endogsaa en ringe Grad af Forkølelse; hvor skulle saadanne Heste hen, naar de ikke kunde blive satte ind i Andenmands Stald, altsaa heller ikke i en Krostald, men Enhver skal være ikke alene berettiget, men endogsaa forpligtet til at lukke sin Stald for dem. Med disse Smaalempelser ere alle Bedkommende tilfredse, og jeg skal indstille, at Thinget ved at give dem sit Samtykke vil gjøre det muligt at faae Loven ud, idet jeg har Grund til at antage, at man ogsaa derved vil ramme det, som man i det andet Thing ønsker.

Indenrigsministeren: Efter den Bægt, der fra forskjellige Sider er lagt paa en Indskrænkning i de tidligere Bestemmelser i nærværende Lovforslag, og efter den Form, hvori det nærværende Forslag nu er fremkommet, skal jeg ikke gjøre nogen Indvending imod Forslagets Antagelse.

Da ikke flere ønskede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget til § 10, at „Tungekræft“ udgaaer ved toges eenstemmig med 39 Stemmer,

2) Forslag af samme til samme §, at Ordene „Dværte (hvortil ikke henregnes Hoste og Catarrh)“ forandres til: „Dværte i høj Grad;“ ved toges eenstemmig med 39 Stemmer.

3) Sammes Forslag til samme Paragraph, at Ordene: „hen paa Steder, hvor Dyr af samme Art findes, navnlig“ udgaaer ved toges eenstemmig med 39 Stemmer.

4) Sammes Forslag til samme Paragraph: at Ordene: „i fremmede Stalde“ udgaaer, ved toges eenstemmig med 41 Stemmer.

5) Sammes Forslag til samme Paragraph: at i anden Sætning efter „Dværte“ tilføjes „og Tungekræft“, ved toges eenstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Dermed ere de Endringer, som af Udvalget ere foreslaaede, afgjorte. Jeg skal derefter sætte Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Th. Brunn: Blandt de mange Savn, vi i vor Bestegn maae bære, er ogsaa dette, at vi til visse Tider om Aaret, netop til den Tid, da Huusdyrene ere underkastede fleest Sygdomme, savne Dyrhelgehjælp, og det har sin Grund dert, at Dyrlegerne til visse Tider af Aaret foretage længere Reiser rundt omkring i Landet for at udføre visse Operationer ved Huusdyrene, s. Ex. castrere Plage og Sligt. Naar man til den Tid trænger til en Dyrlege og sender Bud efter ham, faaer man i Almindelighed det Svar, at for Dieblikket er han ikke hjemme, maaskee kommer han hjem om 14 Dage; men saa er han blot hjemme een Dag, og saa reiser han igjen bort paa 14 Dage. Dette kan naturligvis